

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

dereḳ ḥayim

Horovits, Yeshayah

zolqiew, 1802

תומ ירחא תשרפ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11744)

טמא יקרא • רומז למים כל הפוסל במומו פוסל כי
הטמא קורא לחבירו טמא וכן רומז צפ' אמור כל
אשר צו מוס לא יקרב בי הוא מקריב את מוס עלמו •
זרעה מתרגמין מכתש סגירו ססוגר הלינורות לבלתי
תמסוך בהם שהשפעה כן הוא בזסר • טומאת הגוף
והצנדיס והצחיס מוס ים להחשורר האדם כמה יססר את עלמו
צדבור במחשבה ובמעשה ודי למצין •

אִתָּא צוהר הקדוש זאת חסי' תורת המלוער ר' ילחק
פתח וזרח השמש ובא השמש וגו' האו קרא אתמר
ואוקימני' בנשמת' דב"כ בשעת' דהיא קיימא עמי' דב"כ בהאי
עלמא כדין וזרח השמש ובא השמש בזמנא דנפיק ד"כ מיהאי עלמא
ואשתכח בהשוכה כדין אל מקומו שואף וזרח הוא שם • איזכא
איהו כד"א ובא השמש ופטר ואחר יאכל מן הקדשים • ת"ת כל
מזבי עלמא קב"ה מכפר עלייהו בהשוכה בר מהשוא ליטנא בישא
ודאפיק שופ ביש על חבירו והא אוקמוה דכתיב זאת תהיה
תורת המלוער זאת היא תורתו של מוציא שם
ר' חייא אמר כל מאן דאפיק ליטנא בישא אסתאב
ליה כל שייפוי ויתחוי לשגרא בגין דהו' מלה בישא סלקא ואחער
רוחא משאב' עלוי ואסתאבא אתו לאסתאב' מסאבין ליה • במלה
דלחתא אחער מלה אחר' • פתח ואמר איכה היתה לזונה
קרייה נאמנה וגו' מאן דכות מסימנ' לצעלה אהדרת לזונה •
מלאהי משפט • סכפט ודאי דא קב"ה לרק דא כ"י ובגין דאחערת
מלה אחרא אסתלק מנה קב"ה ושריא בה רוחא דקטולי • סה"ר
ועתה מרלחים • ומה ירושלים קרתא קדישא כך שאר בני נשא
עאכ"ו סה"ר זאת חסי' תורת המלוער • ר' יודא אמר זאת
תהי' ודאי לקבלי' לאחפרע' מני' דההוא מוציא שם רע • ציוס
טהרתו וכוזבא אל הכהן מאי קמ"ל משמע מאן דאיה ליה ליטנא
בישא ללוהי' לא עללח קמי קב"ה דהא אחער עלי' רוחא משאב'
גיון דאפדר בהשוכה וקביל עלי' השוכה מה כתיב ציוס
טהרתו וכוזבא אל הכהן וגומר •

פרשת אהרי מות

יעשה אוהם האדם ומי בהם אני ה' • רומז על כל
מס' ביעשה האדם יעשה צוריוזות נפלא זהו ומי בהם
כלמראן

אשר

ברשת עליה אדרי

כלומר בחיות נמרץ ע"ד ספירס"י על ענין יוד דברים שנאמרו בפי
של זרבה ומה מהס מי ופירס"י ז"ל פריסק"ה בלע"ז והכוונה בכתב
כלומר שיעשה בצריאות וחיות וזריות כל מעשה אשר לו
הס"י * וסמך לזה פי' עריות סיקדס"ה בקדושה נפלאה ויחשורת
לכבוד אלה ילרו ולהרחק א"ע באלף אלפי אלפים הרחקות שלא
יבא לידי קירוב המביא לידי הרסור ויקדס עלמו במוחר לו

ואיתא בזהר הקדום ברשיא מהימנא :

פקודא

דח למפלגת כהנא רבא פולחנא דהס"י
יומא כמה דאלטרין ולמסלק שעי
לעזאזל * רזא דא כד"א בגין לאתפרשא מעמא קדיש' ולא יתבע
חוביסון קמי מלכא ולא יקטרג עליהו דהא לית חקיסו ושלטנו בר
בד אתקף רוגזא מלעינא * ומההוא דורונא מההפך לבחא
אפטרופס' עלייהו וע"ד אהדחייא מקמי מלכא * והא אוקימנא
בגין דהוא קץ כל צער ועמא קדיש' יחבין לי' כמה דאלטרין
לי' שער * ורזא דא הן עשי אחי מים שער כמה דאיהו צסט
דקדוש' דכר ונוקבא * אוק הכי צסט ממשבי דכר ונוקבא *
מתלא אמרי לכלבא ארמי לי' גרמא ילחק עפרא דרגלך * שאלו
לבן זומא מהו לסרוכי כלבא * אמר להם ובארלכס לא תעשו כל
שבארלכס לא תעשו * כמה דאלטרין עלמא להאי הכי אלטרין
עלמא להאי * וע"ד אתמר והנה טוב מאוד * דא מ"ה לית
לבטלא לי' מן עלמא * עלמא אלטרין לי' אע"ג דכתיב זהו והכלבא
עזי נפש לא ידעו שבעה וגימר לא יהבטלון מן עלמא כלא אלטרין
טוב ורע * ובגינו כך אית לן ביומא דא לתמי לי' גרמא לכלבא
עד דאיהו גריר ייעול מאן דייעול לגבי היכלא דמלבא ולית מאן
דימחי בידוי * לבהר יכטכס לי' בזכאי * מה כתיב והחודם עלון
את כל עונות בני ישראל וכתיב ונסא השעיר עליו את כל עונות *
כיון דאיהו חמי האי שער * תיאובחיה לגבי' ולאבתכללא בהדית
ולא ידע מאינון חובין דקא נטל שער * חב לגבייהו דישראל חמי
לון בלא חובין בלא פשעין דהא בללו מראן ברישא דשער סליק
לעינא ושבח לון קמי קב"ה * וקב"ה חמי ההדוחא דההוא מקטרגא
והואיל ותיאובחתי לרחמא על עמי' אע"ג דאיהו ידע כל עובדא חס
עליהון דישראל וכלא שרי' בלא בגין דלא יתער רזא דדיו' מלשיל'
ויתקף האי וישלון בני עלמא דקא דא מהטר' דדינא קטיא קא' אתי'

אפי

בר
ספר
מסר
לא
והנ
קדש
ישר
מזה
י"ט
זכה
בזה
ובק
קלי
המל
צאו
דשי
שעי
כסה
עמכ
להוב
גובה
ק"ו

ואני יתער האני * בחובי בני אינשא אהשר דהא לית ליה אהערו
למלקא לעילא לאהערא דונא קשיא בר בדיל חיבי בני נשא דהא
בשעתא דב"צ עביר חוצא אחכנא האני וכמה אלף סייען דילי
ומתכנפי תמן ונטלו לי' וסקלי לעילא רחמנא לישזון * ועל כלא
יהב קב"ה עיסא לישראל לאהחזבא מכל סטרין ונ"ד כחיב סטרי
שעס שככה לוא סטרי העס מד' אלקיו : ע"כ :

פרשת קרושים

כר הפרשה כולם קדושה ומדברת ממלות המעשיות וממדת
תרומות אשר יעשה אותו האדם וחי בהם * והנה לחיבת
ספרטה ומלות * ללמד חכמה ומוסר אשתיק עם הגסו' פעמי המלות
מסרצ'ר' מנחם הבבלי כמ"ס במלות עשה של פרשה זו ובמלות
לא עשה של פ' זו * במלות עשה כתב וז"ל לשרוף הנוחר סגאמ'
והנוחר ממנו באם תשרופו * טעם מלות זו בהיות בשר
קדשים חלק גבוה וטבע הצדק לבא לידו ביזוי ע"י שהייה לפיכך
ושרף * ולפי שכל יום יש לו מלאך מיוחד הפועל בו אין להחיר
מזה אל זם סגראם כמזמינו על השיריים ועל הנוחר דומיא דאין
י"ט מכין לחבירו לפיכך אין להסתייר לחברי חזרת יומו שכבר
זכה בו אחר * אלא הנוחר ממנו באם תשרופו * להניח פאה
בשדה לעניים * להניח לקט * להניח עילוח להניח פרט סגאמר
ובקולרכס אח קליר ארבעם לא הכלה פאה סדך להליר ולהט
קלירך לא חלקט וכרמך לא חעולל ופרט כרמך לא חלקט * טעמי
המלו' אלו לפי שהעני עיניו תלויות לשמים ומחזיטט עם צוראו לכך
צאו ארבעה מלות הללו להטיל שלום בין עני לצוראו * מ"ס
דשייבי בפת ויין שהן עיקור מזונו של אדם חייבתו התורה לפי
שעיני עני תמיד לקרא חגר על העשיר בדמע ונענש * לפי שהאדם
כשהולך לקליר סדסו ולצור כדמו מסחרר בנחלתו שהנחלה היא
מסכסוסי המלוכה ליומי צאלו המלות להורות שעם היות שהנחלה
שלו יש לו אדון ושלטון עליו :

להוביח

החומא סגאמר הזכח הוביח אח עמיהד * טעם
מלות זו פשוטה כיון שאתה ערב פרעון רלח מזה
גוצה רלח מזה גוצה לריך אתה לסוכיחו פן חלבד בעומו * וחשיט
ק"ץ בעלמך איך אני סוכיחו וזו העבירה בידי נמלא בסמוכים
למנינו יוד